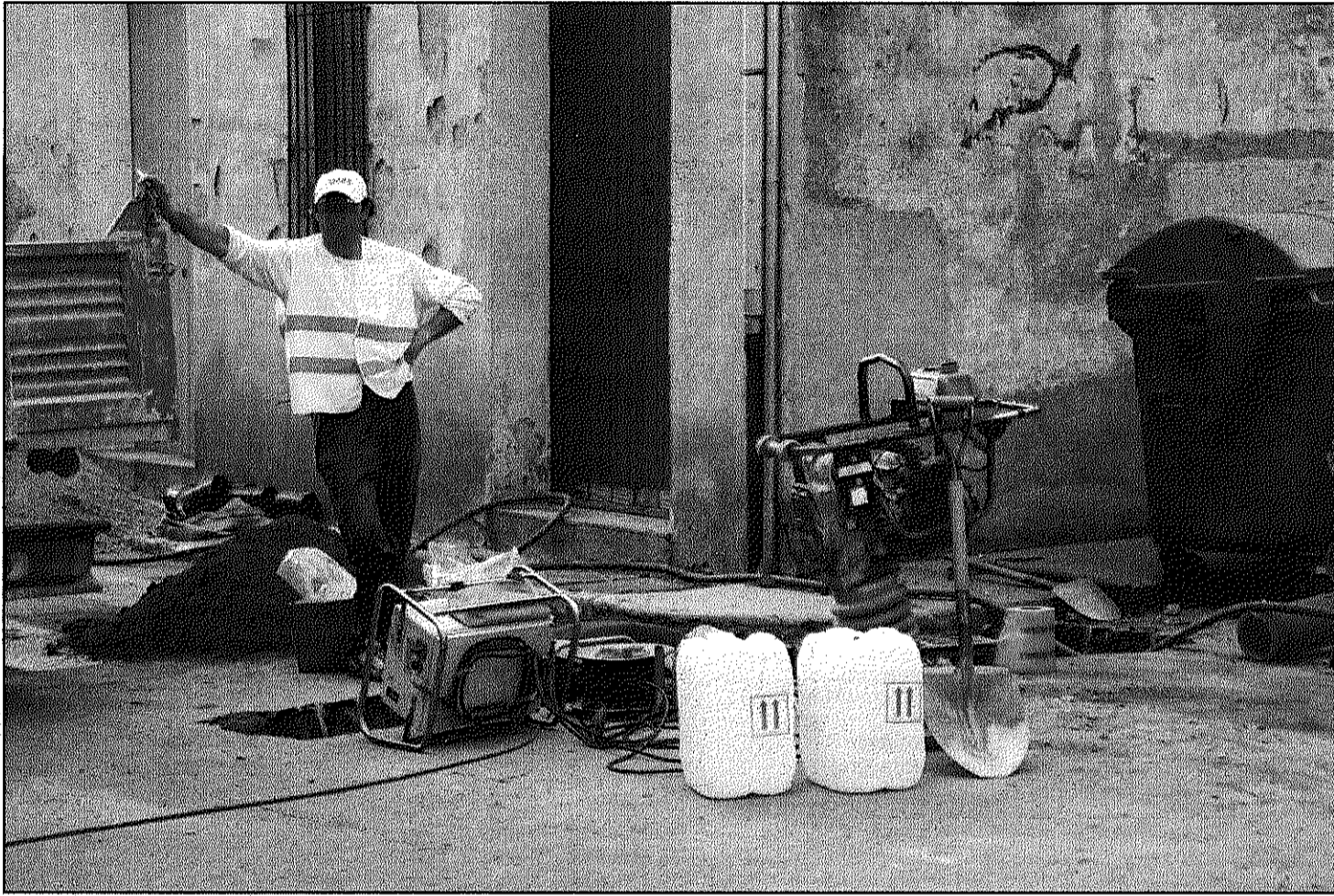

...FINS DIVENDRES!

EL RETRAT

Peret, Peret, fem un 'cigarro'?

Una fuga de gas té una solució llarga i per tant, els operaris, que en saben del tema, fan temps fumant una cigarreta (L'AdBM)

JOSEP LLUÍS ERAS.
Sant Celoni
Què s'ha de fer en el cas que es produeixi al carrer una fuga de gas? Evidentment, tancar la zona, evitar que la gent s'hi acosti i avisar els tècnics de la companyia perquè la reparin. I mentre els tècnics arriben i la reparen, què s'ha de fer? Doncs com en el tango que va popularitzar Sara Montiel, esperar tot fent una cigarreta.

Possiblement, l'home havia pensat en una primera opció, que no sempre és la bona, d'entrar en un bar, prendre un cafè i encendre un Ducados. Però sàviament va optar per fer-ho al carrer perquè fumar en un bar posa en greu perill la salut de totes les persones que hi ha a l'interior.

De fet, l'operari va aplicar la mateixa lògica que l'autor o autora de la Llei anti-tabac quan va decidir prohibir fumar en els bars i restaurants de més de 100 metres quadrats i, en canvi, deixar a l'elecció dels propietaris dels establiments

de menys de 100 metres quadrats si es podien consumir o no cigarretes. De la qual cosa es deu deduir que si es fuma en un espai reduït el tabac fa menys mal que si es fuma en un espai ampli. Arran la lògica de la llei, el que signa, cada cop que ha d'engegar un cigarret, busca l'espai més petit que troba al seu voltant per intentar que tingui els efectes menys perniciosos possibles sobre la seva salut. De fet, un dels espais preferits del que signa era l'interior de l'armari embotat però el va descartar per recomanació dels bombers la setena vegada que visitaven la casa i pels rumors que es generaven cada cop que en sortia, de l'armari. Ara, per no molestar ningú, ha optat per fumar al petit habitacle on hi ha el dipòsit de gasoil de la calefacció.

I és que, davant les adversitats de la vida, els éssers humans hem trobat una gran màxima: "A gran mal, remei prompte". Mesura que van aplicar el mes passat, per exemple, els familiars d'un home difunt en una petita

població de Burgos. Enmig del trasbals d'una situació tan dolorosa es van adonar que el nínxol de la família estava ocupat pel fèretre de la sogra del difunt, que havia mort uns anys abans. A gran mal, remei prompte, els familiars van decidir treure el taüt de la sogra, llançar-lo a l'abocador municipal, i posar en el seu lloc el del gendre, recent finat.

Molts poden titllar aquestes actituds com a pròpies de gent, diguem-ne, intel·lectualment humil. Però no és així. Primer, perquè sense la màxima "a gran mal, remei prompte" no hauria estat possible que existís la màxima "és pitjor el remei que la malaltia". Segon, perquè tampoc no s'hauria inventat la màxima "rectificar és de savis". I tercer, perquè les errades humanes només les poden fer els humans, des dels més babaus als més saberuts.

Per exemple. El 4 de desembre passat s'havia de celebrar a Nàpols el judici contra un ciutadà xinès acusat de falsificar productes de les compa-

nyies Disney i Warner Bros. Com passa algunes vegades, el judici es va suspendre per la incompareixença dels testimonis. Fet del tot previsible perquè el Tribunal havia citat a declarar a la sala, com a afectats pel cas, a l'ocell Piolín, el ratolí Mickey, l'ànec Donald i la seva nòvia Daisy.

Val a dir que el jutge del cas no és el mateix que una setmana abans va condemnar a una multa de 200 euros a un pagès del nord d'Itàlia. El motiu: perquè el seu gall cantava a punta de dia despertant els veïns. Ni és Robert Restaino, un jutge dels Estats Units que va durant una vista va ser interromput pel mòbil d'un dels 46 assistents. Va demanar de qui era, ningú no va respondre, i va decidir detenir i portar a la presó a les 46 persones que havien assistit com a públic.

Així les coses, tal i com està el món, què hi ha més lògic que, en el cas d'una fuga de gas al centre de Sant Celoni, aplicar la màxima popular que diu: "Peret, Peret, fem un cigarro".

PER EMMARCAR

Ubiquïtat

La Diputació de Barcelona va presentar la setmana passada uns vehicles destinats a donar suport a les persones en situació de dependència. Segons la Diputació, el servei "cobrix 47 pobles i ciutats" del Vallès Oriental. Deu ser que en algun lloc el servei està duplicat perquè al Vallès Oriental, de moment, hi ha 43 municipis i ciutats.

Autosolidaritat

Qui llegeixi aquest setmanari amb detall se n'adonarà que tenim els pobles i viles abocats a la Marató que TV3. Nosaltres ens sumem a la causa per lluitar contra les malalties cardiovasculars, faltaria més. Però això no evita que ens fem una pregunta. Per què, amb motiu de la Marató de TV3, s'organitzen botifarrades quan és evident que és una injecció fantàstica de colesterol?

Centralisme

El Consell Comarcal de la Selva ha convidat als mitjans de comunicació de l'àmbit territorial a un dinar de Nadal. Són àpats que s'acumulen però que als periodistes ens van bé perquè, fora del fragor de la batalla política, permet intercanviar converses disteses i facilitar la comunicació. El dinar s'indica en un restaurant d'un carrer determinat. I el poble o ciutat? Deuen suposar que és al cap de comarca... Ostres, *hasta inclús* amb això som centralistes?

Patinatge

El programa d'actes diu que l'alcalde de Sant Celoni, Francesc Deulofeu, inaugura avui divendres la pista de gel. Esperem que es compleixin les previsions. Perquè no inaugura el que talla la cinta de la pista sinó que la inaugura el primer que la utilitza. I les càmeres són a punt!